

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátkou Marií Kurkovou
sídlem Školní 10, 147 00 Praha 4
doručovací adresa Nedašovská 334/28 15521 Praha 5 - Zličín

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2023, č.j. OAM-14931-6/ZR-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2023, č. j. OAM-14931-6/ZR-2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl ve věci platnosti zaměstnanecké karty žalobce tak, že platnost zaměstnanecké karty se podle ust. § 37 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46e odst.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“ nebo „zákon“), ruší a podle § 46e odst. 2 téhož zákona se žalobci stanoví lhůta k vycestování z území České republiky 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce uvedl, že jeho zaměstnanecká karta byla platná do 17. 2. 2024, nesouhlasil s jejím zrušením, měl za to, že napadené rozhodnutí je nepřiměřené a v rozporu s čl. 2, 3 a 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“).
3. Namítal, že mu před vydáním rozhodnutí nebylo umožněno seznámit se s podklady pro rozhodnutí, vyjádřit se k nim a uvést skutečnosti ve svůj prospěch. Uvedl, že se prostřednictvím zmocněné zástupkyně X. X. přes objednávací systém objednal k seznámení se s poklady na den 11. 10. 2023 a dostavil se s ní na spádové pracoviště Žukovského 888/2 Praha 6, nebylo mu to umožněno, nebyl dohledán v systému a spis se tam nenacházel. Žalobce se téhož dne na informačním okénku opakovaně objednal k nahlédnutí do spisu na den 26. 10. 2023, avšak když se toho dne dostavil na pracoviště Žukovského, bylo mu řečeno, že spis se nachází na pracovišti Letná a ve věci již bylo rozhodnuto.
4. Namítal též nepřiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života, v případě vycestování na Ukrajinu bude jeho rodinný život nenávratně narušen, má na území ČR družku, žije zde jeho matka (nar. 1964) a jeho sestra (nar. 1989), žalobce je s nimi v každodenním kontaktu, vede řádný rodinný život, to bylo žalovanému známo z úřední činnosti, především z tiskopisů žádosti o vydání a prodloužení zaměstnanecké karty, žalovaný však rodinné vazby žalobce vůbec neposuzoval, napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Nemá se ani kam vrátit, na Ukrajinu ani do jiné země, není tam bydlení, práce ani rodina, navíc je osobou III. stupně invalidity (v ČR jde o I. stupeň), v dětství přežil dopravní nehodu, doteď nese následky poranění mozku v podobě levostranné hemiparézy a poúrazové encefalopatie, cerebrálně astenický syndrom, koktavost, vzhledem ke své invaliditě nebude moci na Ukrajině po dobu války nalézt práci a zajistit si důstojný život.
5. Měl za to, že rozhodnutí je v rozporu s čl. 2 a 3 Úmluvy, nutí žalobce vycestovat na Ukrajinu, kde probíhá válečný konflikt, není zaručena bezpečnost žádného jednotlivce, žádnou část Ukrajiny nyní není možné považovat za bezpečnou, žalobci tam hrozí vážná újma na jeho životě a zdraví. V žádné jiné zemi mu nesvědčí právo tam dlouhodobě pobývat, a proto by se vystavoval riziku neoprávněného pobytu a správního vyhoštění, rozhodnutí žalovaného je tak porušením principu non-refoulement a je nezákonné. Žalobce nesplňuje podmínky pro udělení dočasné ochrany dle zákona č. 65/2022 Sb., neboť se před 24. 2. 2022 nacházel na území ČR a měl zde povolený pobyt ve formě zaměstnanecké karty. Nesouhlasil ani s tím, že má možnost požádat o speciální pobytový status (žalovaný měl zřejmě na mysli vízum za účelem strpění dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců – viz str. 4 napadeného rozhodnutí), žalovaný však opomněl uvést, že žalobce podmínky tohoto víza nesplňuje, neboť není trestně zachovalý a jeho žádost by byla zamítnuta dle § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, tedy ze stejného důvodu, jako byla zrušena jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

zaměstnanecká karta. Jediným způsobem pro žalobce, jak si zajistit oprávněnost pobytu, je získání víza dle § 33 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, neboť pouze tam nebude zkoumána jeho bezúhonnost, k tomu však žalobce musí disponovat závazným stanoviskem k nemožnosti vycestování na Ukrajinu dle § 120a zákona o pobytu cizinců, které mu bude vydáno pouze v rámci řízení o správním vyhoštění; jinými slovy, žalobce se musí nejprve dopustit neoprávněného pobytu, tedy vědomě porušit zákon; žalobce však nechce porušovat zákon. Z tohoto důvodu nemůže být napadené rozhodnutí za současné bezpečnostní situace na Ukrajině přiměřené.

6. Žalovaný též nevzal v potaz, že od škodlivého jednání žalobce již uplynulo cca 2,5 roku, po tuto dobu žalobce vedl řádný život, pracoval na základě zaměstnanecké karty a nedopustil se již dalšího trestného činu, samotné trestní řízení na něj mělo výchovný efekt a po dobu války na Ukrajině tak nebylo třeba jeho zaměstnaneckou kartu rušit.
7. K důkazu navrhoval spisový materiál včetně napadeného rozhodnutí, výpis z objednáčích systému pracoviště Žukovského a Letná za dny 11. 10. 2023 a 26. 10. 2023 (navrhl, aby jej vyžádal soud), kopii rodného listu žalobce, kopii osvědčení o invaliditě žalobce, kopii potvrzení k protokolu o vyšetření lékařskou znaleckou komisí, výpis ze zdravotní karty žalobce (v ukrajinštině) a kopii povolení k pobytu matky žalobce.
8. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla vrácena k dalšímu řízení a žalobci bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný popsal trestnou činnost, pro kterou byla žalobci zrušena zaměstnanecká karta.
10. K námitce ohledně neumožnění seznámit se s podklady uvedl, že žalobce byl oznámením ze dne 19. 9. 2023 č.j. OAM-14931-4/ZR-2023, které bylo žalobci doručeno dne 27. 9. 2023 a které je součástí správního spisu, vyzván, aby uplatnil svá práva dle § 36 odst. 3 správního řádu, výzva obsahovala jasné instrukce ohledně toho, kde bude spis k nahlédnutí a jak se lze objednat. Žalobce se dne 10. 10. 2023 telefonicky objednal na pracovišti OAMP Praha-Letná na den 17. 10. 2023 na 13.00 hodin, aby uplatnil svá práva (viz výpis z pomocné evidence), avšak k tomuto úkonu se bez omluvy nedostavil, následně se nijak k podkladům nevyjádřil. Dále uvedl, že v rámci správního řízení nebyla doložena plná moc ani jiný dokument, který by údajnou zmocněnkyni X. X. opravňoval zastupovat žalobce ve správním řízení. Nerozuměl tomu, proč by se žalobce měl dožadovat nahlédnutí do spisu na pracovišti Žukovského, když jednak to nebylo uvedeno v písemné výzvě a dále ani spisem nedisponovalo.
11. K namítané nepřiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce uvedl, že vydání rozhodnutí vyvolal sám žalobce závažným protiprávním jednáním, šlo o úmyslný násilný trestný čin, za který byl soudem ČR pravomocně odsouzen. Žalovaný rozhodoval dle § 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, kdy namítanou nepřiměřenost posuzovat nemusel (§ 174a odst. 3 zákona), z důvodu veřejného zájmu byl povinen takto rozhodnout. Poukázal na čl. 8 Úmluvy a rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2020 č.j. 10 Azs 256/2019-39, žalobce danou námitku nepřiměřenosti ve správním řízení neuplatňoval, zůstal pasivní, existenci žádných relevantních důvodů nenaznačil. V žalobě sice popisuje své rodinné vazby, nijak však nekonkretizuje, jakým způsobem by rozhodnutí do těchto vztahů zasáhlo. Argumentace zdravotním stavem je

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

nepřípadná, v ČR dle zaměstnanecké karty pracoval jako dělník v oblasti výstavby budov, což je typ manuální práce, která vyžaduje určité fyzické předpoklady, jeho zdravotní stav mu nebránil ani v poměrně brutálním fyzickém napadení jiného člověka. Z toho dovodil, že zdravotní stav nebude žalobci bránit, aby se vyrovnal s nově vzniklou situací. Pokud žalobce považoval informace o svých rodinných vazbách za podstatné, měl je sám uvést.

12. K válečné situaci na Ukrajině a nemožnosti žalobce vycestovat uvedl, že válečný konflikt na Ukrajině je notorií, která však nemůže sloužit k automatické ochraně cizinců, kteří na území ČR páchají úmyslnou trestnou činnost. Nelze z toho dovozovat, že nelze zrušit zaměstnaneckou kartu, pokud k tomu budou splněny zákonné důvody. Udělení pobytového titulu rovněž nemá sloužit k vyhýbání se vojenské povinnosti. Žalobci se stanovenou povinností vycestovat navíc ani neukládá, aby se navrátil do země původu, nýbrž „jen“ vycestovat z území ČR, je na žalobci, kam vycestuje či zda si pobyt na území ČR zařídí jiným způsobem (srov. rozsudek NSS č.j. 3 Azs 235/2022-27), nemůže tak dojít k porušení zásady non-refoulement. Za tohoto stavu nebylo nutné se zabývat osobním aplikačním rozsahem mezinárodních úmluv, jichž se žalobce dovolává. Do budoucna může žalobce využít možností bezvízového styku mezi ČR a Ukrajinou a navštěvovat své známé v České republice, žalobci není zakázán pobyt na území ČR ani EU. Dále poukázal na to, že žalovaný nemá povinnost poskytovat žalobci návod, jak má postupovat, aby dosáhl alternativního pobytového oprávnění na území. Žalobce podal žádost o vízum za účelem strpění a pokud mu bude vyhověno, může v rámci tohoto pobytového titulu pobývat nadále na území ČR. Navrhl zamítnutí žaloby.
13. Ve vyjádření ze dne 29. 12. 2023 žalovaný k výzvě soudu uvedl, že žalobce se dne 10. 10. 2023 objednal na pracoviště OAMP Praha Letná (dle propozic, které obdržel v písemné výzvě k seznámení se s podklady) k uplatnění svých práv na den 17. 10. 2023 na 13.00 hodin, což vyplývá jednak z výpisu z objednávacího systému a dále z úředního záznamu odpovědné osoby. Žalobce ani jeho zástupce se ve stanovenou dobu na uvedené pracoviště bez omluvy nedostavili. Dále, jak vyplývá z výpisu z objednávacího systému, žalobce se zřejmě prostřednictvím zástupkyně X. X. (přičemž žalovaný nemá k dispozici plnou moc) objednal prostřednictvím pracoviště OAMP Praha – Žukovského dne 17. 10. 2023 k nahlížení/seznámení na den 26. 10. 2023 na pracoviště OAMP Praha – Žukovského, kdy informace o této komunikaci a objednání nebyla rozhodčímu pracovišti předána. Žalovaný měl za to, že žalobce svého práva ve stanovené lhůtě nevyužil a v dobré víře vydal napadené rozhodnutí. Uvedl, že pracoviště OAMP Praha – Žukovského není oprávněno zpracovávat a vyřizovat agendu týkající se rušení pobytových oprávnění z důvodu pravomocného odsouzení za úmyslnou trestnou činnost. Dotazem na Oddělení klientského centra Praha -Kolbenova bylo zjištěno, že dne 11. 10. 2023 a dne 26. 10. 2023 nedošlo k žádnému kontaktu se žalobcem ani s jeho zmocněným zástupcem.

IV. Replika žalobce

14. Žalobce ve vyjádření ze dne 14. 1. 2024 sdělil, že v žalobě nedopatřením uvedl nesprávné datum „11. 10. 2023“, na které byl objednán k úkonu seznámení se se spisem na pracoviště Žukovského, správné datum bylo „17. 10. 2023“. Přiložil kopii plné moci ze

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

dne 9. 10. 2023, kterou žalobce udělil k seznámení se se spisem paní X. X., uvedl, že jmenovaná zmocněnkyně se dostavila dne 17. 10. 2023 na pracoviště Žukovského, neboť tak porozuměla při objednávání, spis se tam nenacházel, úkon nemohl být proveden, proto se zástupkyně ihned objednala prostřednictvím informačního okénka k seznámení se s podklady na další termín dne 26. 10. 2023. Poukázal na to, že dle ustálené praxe se daný úkon koná obvykle na spádovém kontaktním pracovišti, což je v případě žalobce „OAMP Žukovského“, žalovaný potvrdil, že žalobce byl na toto pracoviště objednán na den 26. 10. 2023, z čehož vyplývá, že spis tam měl být připraven k seznámení a žalovaný neměl v mezidobí ve věci rozhodovat. Žalobce byl v dobré víře, že dne 26. 10. 2023 bude seznámen se spisovým materiálem a vyjádří se k němu, nedošlo k tomu z důvodu špatné komunikace na straně žalovaného, jde o vadu řízení, která mohla mít na vliv na rozhodnutí ve věci samé.

V. Obsah správního spisu

15. Dle rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 19. 7. 2023 č.j. 8T 35/2023-249 byl žalobce shledán vinným ze spáchání zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, za což byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce čtyř roků. Podstatou skutku bylo úmyslné fyzické napadení jiné osoby. Součástí spisu je též výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob ze dne 30. 8. 2023, kde je zaznamenáno shora uvedené odsouzení s tím, že rozsudek nabyl právní moci dne 19. 7. 2023.
16. Dle evidence CIS žalobce přicestoval do ČR dne 1. 2. 2020, byl držitelem povolení k dlouhodobému pobytu - zaměstnanecké karty platné od 18. 2. 2022 do 17. 2. 2024.
17. Oznámením ze dne 5. 9. 2023 č.j. OAM-14931-3/ZR-2023, které bylo žalobci doručeno dne 14. 9. 2023, byl žalobce vyrozuměn o zahájení správního řízení v předmětné věci, byl v něm poučen o právu vyjádřit v řízení své stanovisko, navrhnout důkazy či činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, požádat správní orgán o poskytnutí informací o řízení, vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům, nahlížet do spisu.
18. Ve výzvě k seznámení se s poklady pro vydání rozhodnutí ze dne 19. 9. 2023 č.j. OAM-14931-4/ZR-2023 byl žalobce vyrozuměn, že bylo ukončeno shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí a žalobce byl vyzván, aby v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu uplatnil svá práva seznámit se s poklady a vyjádřit se k nim. Byl informován, že této možnosti může využít ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto vyrozumění ve sdělených úředních hodinách na pracovišti žalovaného na adrese Nad Štolou 3, 170 34, Praha 7 – Holešovice, kde bude na uvedeném pracovišti připraven spis k nahlédnutí. Byl informován, že dané pracoviště Praha – Letná je specializovaným pracovištěm, kde je přístup možný po předchozím sjednání schůzky, bylo mu sděleno telefonní číslo a e-mailová adresa, přes které se může objednat na uvedené pracoviště na konkrétní den a hodinu. Výzva byla žalobci doručena 27. 9. 2023, kdy si jí osobně převzal.
19. V napadeném rozhodnutí ze dne 23. 10. 2023 žalovaný vyšel ze zjištění, že žalobce pobývá na území ČR na základě zaměstnanecké karty s platností až do 17. 2. 2024,

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

žalovaný dne 14. 9. 2023 zahájil z moci úřední dané řízení, neboť zjistil, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu, konkrétně rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 19. 7. 2023 č.j. 8T 35/2023-249 byl žalobce shledán vinným ze spáchání zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přechodem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, za což byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce čtyř roků, rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 7. 2023. Poukázal na to, že žalobce byl výzvou ze dne 19. 9. 2023 doručenou žalobci dne 27. 9. 2023 vyzván k seznámení se s podklady, avšak svého práva nevyužil a žalovanému nebylo žádné vyjádření se k podkladům doručeno. Věc posoudil dle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, řízení zahájil z moci úřední, vyšel z výše uvedeného trestního rozsudku a z výpisu z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, ze kterých je patrné, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Shledal, že podmínky pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty dle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců tím byly jednoznačně naplněny, bez ohledu na závažnost trestného činu nebo výši trestu, žalovaný není povinen posuzovat zavinění, ani ostatní atributy spáchaného trestného činu, to náleží trestnímu soudu, nejde o dvojí trestání. S ohledem na § 174a odst. 3 a § 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců žalovanému nepřísluší zabývat se dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života, k tomu viz rozsudek NSS ze dne 9. 10. 2013 č.j. 1 As 85/2013 a ze dne 18. 12. 2008 č.j. 7 As 21/2008-101. Poukázal na to, že žalobce je dospělý, zaopatřený, svobodný, nebyla zjištěna žádná další osoba na žalobci závislá, nebyly zjištěny ani jiné poznatky, které by měly vliv na rozhodnutí ve věci, žalobce sám k tomu žádné informace ani námitky neuvedl, ačkoliv k tomu měl příležitost, celou dobu byl pasivní, i když věděl, že jeho pobytový status může být jeho protiprávním jednáním ohrožen, což může mít vliv i na jeho blízké. Žalovaný je zde povinen posoudit přiměřenost rozhodnutí pouze v rozsahu čl. 8 Úmluvy, k tomu je však nutné, aby žalobce vznesl konkrétní námitku nepřiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života (k tomu viz rozsudek NSS ze dne 15. 1. 2020 č.j. 10 Azs 256/2019-31), žalobce však nic takového neuvedl, ani nedoložil. Do nepříznivé situace se dostal žalobce sám svým jednáním, úmyslným protiprávním jednáním porušoval právní pořádek ČR, sám se připravil o výhody pobytu v ČR včetně zaměstnanecké karty, jeho protiprávní násilné jednání nesvědčí o úctě k zákonům ani k lidskému životu. Žalobce není držitelem živnostenského oprávnění, ani zapsán jako statutární orgán obchodní společnosti, v ČR pracoval jako montér suchých staveb, což není činnost vázána výhradně na jeho pobyt v ČR, na území ČR se zdržuje poměrně krátkou dobu od února 2020, již po krátké době pobytu v ČR se dopustil uvedeného trestného činu, což nesvědčí o jeho integraci v ČR. Žalobce může po svém osvědčení a vycestování z ČR opětovně požádat o nové pobytové oprávnění na území, nadále též může navštěvovat ČR v rámci bezvízového režimu mezi ČR a Ukrajinou, kdy příslušná smlouva umožňuje opakovaný pobyt na území ČR nepřetržitě až 3 měsíce, cizinci není zakázán pobyt na území ČR ani EU, nic mu tak nebrání, aby si našel zaměstnání v domovském státě či evropském státě, aby mohl svoji rodinu finančně podporovat i nadále. K válečné situaci na Ukrajině uvedl, že tuto složitou situaci nezpochybňuje, většina Ukrajiny se však jeví jako bezpečná, vycestování žalobce tak není zcela nemožné,

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

pokud by však žalobce prokázal, že jeho vycestování je nemožné, může požádat o speciální pobytový status. Je přitom na jeho vůli, kam z ČR vycestuje.

VI. Hodnocení Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“) a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Soud po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Při jednání dne 26. 1. 2024 žalobce setrval na svém stanovisku, doplnil, že jeho přítelkyně se jmenuje X. X. a jejich vztah trvá čtyři roky, dále uvedl, že v řízení zmocnil paní X., která zřejmě pochybila. Žalovaný se z jednání omluvil.
22. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců *ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty mimo jiné z důvodů uvedených v § 37 téhož zákona.*
23. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.*
24. Podle § 174a odst. 3 zákona o pobytu cizinců *přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví.*
25. **V dané věci je nesporné, že žalobce byl rozsudkem** Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 19. 7. 2023 č.j. 8T 35/2023-249 shledán vinným ze spáchání zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, za což byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce čtyř roků, rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 7. 2023. To je doloženo uvedeným rozsudkem a výpisem z evidence Rejstříku trestů, které jsou součástí správního spisu, žalobce to nijak nezpochybňuje.
26. V důsledku uvedeného pravomocného odsouzení žalobce za úmyslný trestný čin byly splněny podmínky pro použití § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců, což žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně odůvodnil.
27. Jak vyplývá ze samotné dikce ust. § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, pro naplnění jeho hypotézy je podstatné pouze pravomocné odsouzení, a to za spáchání úmyslného trestného činu, přičemž pohnutka pachatele nebo okolnosti, které vedly ke spáchání trestného činu, nejsou relevantní. Dané ustanovení zásadně neposkytuje žalovanému prostor pro správní uvážení, nýbrž jde o tzv. rozhodování vázané; jestliže je tedy naplněna hypotéza dané normy (dojde k pravomocnému odsouzení za úmyslný trestný čin), je žalovaný povinen rozhodnout o zrušení platnosti zaměstnanecké karty, aniž by zkoumal okolnosti spáchání trestného činu (k tomu viz rozsudek NSS ze dne 10. 8. 2023 č.j. 2 Azs 135/2023-33).

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

28. V rozsudku ze dne 13. 2. 2020 č. j. 7 Azs 192/2019-28, NSS konstatoval, že ust. § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců „*správnímu orgánu nedává prostor pro vlastní úvahu o různých aspektech spáchaného úmyslného trestného činu.*“ Též v rozsudku ze dne 24. 9. 2015 č. j. 6 Azs 163/2015-47 dospěl NSS k závěru, že v případě aplikace § 37 odst. 1 písm. a) nehraje žádnou roli povaha ani typová či konkrétní závažnost úmyslného trestného činu, k tomu srov. i rozsudky NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 10 Azs 249/2016-47, či ze dne 2013, č. j. 1 As 85/2013-51.
29. Z výše uvedeného též vyplývá, že stanovisko žalobce k předmětné trestní věci či jeho případná sebereflexe po spáchání trestného činu (resp. výchovný efekt trestu), jsou z hlediska naplnění podmínek ust. § 37 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců zcela irelevantní. Obdobně není ani rozhodné, jaká doba již uplynula od spáchání trestného činu, ani to, že žalobce následně vedl řádný život a již se dalšího trestného činu nedopustil.
30. Žalobce namítal, že mu nebylo umožněno seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Tvrdil, že se jeho zmocněná zástupkyně dostavila dne 17. 10. 2023 na pracoviště OAMP Žukovského, ale spis se tam nenacházel, objednala se proto téhož dne na seznámení se s podklady na den 26. 10. 2023, žalovaný však již před tím ve věci rozhodl.
31. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*
32. Podle § 39 odst. 1 správního řádu *správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být obrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Usnesení o určení lhůty se oznamuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká.*
33. Podle § 39 odst. 2 správního řádu *lhůtu určenou správním orgánem může na žádost účastníka správní orgán za podmínek stanovených v odstavci 1 usnesením přiměřeně prodloužit.*
34. Právo účastníka řízení vyjádřit se k podkladům rozhodnutí představuje jedno ze základních procesních práv ve správním řízení, které je současně zárukou ústavního práva vyjádřit se ke všem prováděným důkazům ve smyslu čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (rozsudek NSS ze dne 13. 11. 2014, čj. 9 As 42/2014-35). Možnost znát podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim znamená z pohledu účastníka řízení významný moment, díky němuž se výsledek řízení stává předvídatelným, a tedy souladným s principem předvídatelnosti aktů veřejné moci a ochranou legitimních očekávání adresátů veřejné správy (rozsudek NSS ze dne 14. 4. 2022, čj. 5 Ads 41/2021-22). V obecné rovině platí, že toto právo předpokládá aktivní roli správního orgánu, který musí účastníky řízení vyzvat, aby se k podkladům rozhodnutí vyjádřili (rozsudek NSS ze dne 3. 2. 2016, čj. 2 As 284/2015-41). Jeho smyslem je umožnit účastníkovi řízení, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí, tedy poté, co správní orgán ukončil shromažďování podkladů rozhodnutí, mohl uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze

spolehlivě zjištěného stavu věci (rozsudek NSS ze dne 14. 11. 2003, čj. 7 A 112/2002-36, č. 303/2004 Sb. NSS; zde dovozené závěry k § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, se uplatní na § 36 odst. 3 s. ř. s., jelikož obsahově jde o v podstatě shodná ustanovení).

35. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobci byla žalovaným zaslána výzva k seznámení se s poklady pro vydání rozhodnutí ze dne 19. 9. 2023 č.j. OAM-14931-4/ZR-2023, kde byl žalobce vyzván, aby v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu uplatnil svá práva seznámit se s poklady a vyjádřit se k nim. Byl informován, že této možnosti může využít ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto vyrozumění ve sdělených úředních hodinách na pracovišti žalovaného na adrese Nad Štolou 3, 170 34, Praha 7 – Holešovice, kde bude na uvedeném pracovišti připraven spis k nahlédnutí. Byl informován, že pracoviště Praha – Letná je specializovaným pracovištěm, kde je přístup možný po předchozím sjednání schůzky, bylo mu sděleno telefonní číslo a e-mailová adresa, přes které se může objednat na uvedené pracoviště na konkrétní den a hodinu. Výzva byla žalobci doručena 27. 9. 2023, kdy si jí osobně převzal. Žalobce ve stanovené lhůtě 7 dnů, která uplynula dne 4. 10. 2023, na danou výzvu nijak nereagoval.
36. Soud si dle návrhu žalobce vyžádal od žalovaného informace a podklady ohledně objednávání žalobce a jeho zmocněné zástupkyně X. X. k seznámení se s podklady. Soud k důkazu provedl výpis z pomocné evidence žalovaného č.j. OAM-14931/ZR-2023, ze kterého zjistil, že žalobce se dne 10. 10. 2023 objednal na seznámení se na den 17. 10. 2023 ve 13:00, dne 17. 10. 2023 se žalobce nedostavil k seznámení – obojí zaznamenal X. X. z pracoviště Praha - Letná. Dále provedl k důkazu přehled oběhu spisu č.j. OAM-14931/ZR-2023, ze kterého plyne, že spis se od 19. 9. 2023 nacházel stále v rámci pracovišť Praha – Letná. Z úředního záznamu X. X., ministerského rady, soud zjistil, že žalobce byl dne 10. 10. 2023 telefonicky kontaktován s termínem seznámení se se spisem na pracovišti Letná, a to dne 17. 10. 2023 ve 13:00 hodin; na objednaný termín se cizinec ani žádný zmocněný zástupce nedostavili. Z výpisu z objednáčích systému ze dne 10. 10. 2023 vytvořeného X. X. soud zjistil, že žalobce (označený jménem a příjmením) měl vytvořenou rezervaci pro nahlížení nebo seznámení se spisem na den 17. 10. 2023 ve 13:00 hodin na pracoviště Oddělení pobytu cizinců Praha – specializované pracoviště, tedy pracoviště Letná. Z výpisu z objednáčích systému ze dne 17. 10. 2023 vytvořeného X. X. soud zjistil, že paní X. X. měla vytvořenou rezervaci pro nahlížení nebo seznámení se spisem sp. zn. OAM-14931/ZR-2023 na den 26. 10. 2023 ve 13:00 hodin na pracoviště Oddělení pobytu cizinců Praha I – Žukovského. Z úředního záznamu ze dne 28. 12. 2023 X. X. z Oddělení klientského centra žalovaného plyne, že ve dnech 11. 10. 2023 a 26. 10. 2023 neproběhla žádná telefonická komunikace mezi klientským centrem a žalobcem na tel. 774 645 515. Soud k důkazu neprováděl plnou moc ze dne 9. 10. 2023 udělenou žalobcem paní X., neboť k seznámení se se spisem zmocněnkyní nedošlo a plná moc nebyla založena do spisu, takové dokazování by tak bylo nadbytečné.
37. Z provedeného dokazování tak vyplynulo, že žalobce se dne 10. 10. 2023 telefonicky objednal na seznámení se s podklady na den 17. 10. 2023 ve 13:00 hodin na pracoviště OAMP Praha- Letná (tj. Nad Štolou 3, 170 34, Praha), na objednaný termín se na dané pracoviště žalobce (ani jeho zástupce) nedostavili, žalobce svou neúčast dne 17. 10. 2023 na tomto pracovišti Praha - Letná ani jinak vzhledem k žalovanému nijak neomluvil, ani

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

na tomto pracovišti Praha – Letná nepožádal o jiný termín seznámení se s podklady. Zmocněnkyně žalobce, paní X. X., která však neměla plnou moc založenou ve spise, si dne 17. 10. 2023 vytvořila rezervaci pro nahlížení nebo seznámení se spisem sp. zn. OAM-14931/ZR-2023 na den 26. 10. 2023 ve 13:00 hodin na pracoviště Oddělení pobytu cizinců Praha I – Žukovského.

38. V uvedeném případě žalovaný žalobce řádně poučil o jeho právu seznámit se s podklady dle § 36 odst. 3 správního řádu, a to výzvou ze dne 19. 9. 2023, kterou si žalobce osobně převzal dne 27. 9. 2023, v této výzvě žalovaný stanovil žalobci v souladu s § 39 odst. 1 správního řádu lhůtu 7 dnů, ve které může svá práva uplatnit, dále jej podrobně poučil o tom, na jakém pracovišti (včetně adresy) může žalobce do spisu nahlížet a v jakých úředních hodinách, poskytl mu k též konkrétní telefonní číslo, na kterém si žalobce mohl sjednat termín.
39. K tomu soud upozorňuje, že správní orgán může účastníku řízení k předmětnému úkonu seznámení se s podklady pro rozhodnutí stanovit přiměřenou lhůtu. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 11. 2021 č.j. 10 As 246/2019-32 shledal, že: „*Správní orgán ovšem může ve věci rozhodnout v případech, v nichž je rozhodováno bez konání ústního jednání, pouze tehdy, pokud měl obviněný (v této věci stěžovatel) reálnou možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim (§ 36 odst. 3 správního řádu).*“ ... „*Jakkoli je možné podle § 39 odst. 1 správního řádu určit usnesením lhůtu k provedení jakéhokoli úkonu v řízení, není to vždy nezbytné. Tak není třeba tuto lhůtu stanovit usnesením právě v případě poskytnutí možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. V těchto případech se většinou v praxi o této možnosti účastník vyrozumí výzvou k seznámení se s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim; ve výzvě je účastníku poskytnuta lhůta, v níž tak má učinit. To platí tím spíše, že v tomto případě správnímu orgánu zákon formu usnesení neukládá (§ 76 odst. 1 správního řádu). Jak plyne z výše uvedené rekapitulace správního spisu, bylo takto postupováno i v nyní projednávané věci. I v těchto případech ovšem může účastník požádat o prodloužení lhůty.*“
40. Žalovaný v uvedeném případě vyzval žalobce k seznámení se s podklady, k tomu žalobci poskytl přiměřenou lhůtu, což je přípustné, výzva byla žalobci prokazatelně doručena, žalobce na uvedenou výzvu ve stanovené lhůtě nijak nereagoval, zůstal zcela pasivní, nepožádal ani o její prodloužení. Teprve po uplynutí lhůty si žalobce dne 10. 10. 2023 sjednal telefonicky dle pokynů žalovaného termín k seznámení se s podklady pro rozhodnutí na pracovišti žalovaného Praha – Letná, tedy na tomtéž pracovišti, o kterém byl poučen ve výzvě, kde mu byla sdělena i přesná adresa. Žalovaný přesto, že žalobci již uplynula původně stanovená sedmidenní lhůta, žalobci provedení daného úkonu umožnil ve sjednaný termín dne 17. 10. 2023 ve 13:00 hodin na sjednaném pracovišti Praha - Letná. Žalobce, ani jeho zástupce, se však k tomuto úkonu nedostavili, vzhledem k žalovanému se neomluvili, nekontaktovali nijak příslušné pracoviště s žádostí o nový termín nahlížení. Z toho je patrné, že žalovaný žalobci dostatečným způsobem umožnil, aby mohl realizovat svá práva dle § 36 odst. 3 správního řádu, žalobce však tyto možnosti bez zřejmého důvodu nevyužil, což však nemůže jít k tíži žalovaného. Pokud se žalobce prostřednictvím zmocněnkyně dne 17. 10. 2023 objednal na seznámení se s podklady na den 26. 10. 2023 prostřednictvím zcela jiného pracoviště a na zcela jiné pracoviště, než jak byl poučen ve výzvě, není pochybením žalovaného, pokud na základě výše uvedených okolností ve věci dne 23. 10. 2023 rozhodl. Žalobci

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

totiž byla poskytnuta dostatečná možnost, aby mohl uplatnit své právo dle § 36 odst. 3 správního řádu a další kroky žalobce, které navíc činil na zcela odlišném pracovišti, než jak byl žalovaným poučen, na to nemají vliv. Soud tak shledal, že námitka žalobce ohledně porušení práva dle § 36 odst. 3 správního řádu v předchozím řízení je nedůvodná.

41. K námitce týkající se nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí z hlediska § 174a zákona o pobytu cizinců soud uvádí, že zákon o pobytu cizinců obecně nestanoví pro případ, kdy žalovaný ruší platnost zaměstnanecké karty cizince z důvodu, že cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu, povinnost posoudit přiměřenost dopadů rozhodnutí dle § 174a téhož zákona.
42. Z judikatury Nejvyššího správního soudu pak vyplývá, že správní orgány jsou povinny zabývat se nad rámec povinnosti dle § 174a zákona o pobytu cizinců možným porušením čl. 8 Úmluvy, jenž upravuje právo na respektování soukromého a rodinného života, a to v situaci, kdy cizinec před správními orgány sám nepřiměřenost zásahu do svého soukromého a rodinného života a porušení čl. 8 Úmluvy dostatečně konkrétně namítne (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2018, č. j. 6 Azs 201/2016-46, ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10 Azs 256/2019-39, ze dne 12. 12. 2019, č. j. 10 Azs 310/2019- 2, ze dne 23. 12. 2019, č. j. 10 Azs 262/2019-31, či ze dne 19. 12. 2019, č. j. 10 Azs 263/2019-30).
43. V posuzovaném případě však žalobce v průběhu řízení neuplatnil žádnou konkrétní skutečnost, jež by založila povinnost žalovaného zabývat se výslovně otázkou dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, k podkladům pro vydání rozhodnutí ani jinak se žalobce nevyjádřil, neučinil žádné písemné podání, nezaslal žalovanému žádné listiny, v řízení zůstal pasivní. Žalovaný se přesto na základě jemu známých informací dopadem napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce zabýval, poukázal na to, že žalobce je dospělá svéprávná osoba, je svobodný a zaopatřený, nezjistil, že by se na území České republiky nacházela osoba, která je na žalobci závislá. V řízení tedy žalobce nijak nepoukazoval na svou družku, matku a sestru, které dle žalobního tvrzení žijí v České republice, a žalovaný se tudíž s těmito námitkami ani nemohl vypořádat. Soud pak v souladu s § 75 odst. 1 s.ř.s. v řízení vychází ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, soud tak v řízení neprováděl k důkazu kopii rodného listu žalobce, ani kopii povolení k pobytu matky žalobce, neboť tyto podklady žalobce měl a mohl uplatnit ve správním řízení, není pak relevantní pokud je žalobce předkládal v rámci jiných správních řízení s ním vedených. Nad rámec toho soud uvádí, že ani kdyby žalovaný měl k dispozici údaje o rodinných vazbách žalobce namítané v žalobě, nemohlo by to vést k závěru o nepřiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života. Ohledně družky žalobce pouze uvedl, že jejich vztah trvá čtyři roky, k tomu však již neuvedl nic bližšího. Matka žalobce je ve věku šedesáti let, tedy nijak vysokého věku, má adresu odlišnou od žalobce, stejně tak jako sestra žalobce. Žalobce ohledně družky, matky a sestry uvedl, že je s nimi v každodenním kontaktu, vede řádný rodinný život. Jedná se tedy o zcela běžné okolnosti rodinného života žalobce, který je dospělý, svéprávný a soběstačný, netvrdil žádnou závislost na rodinných příslušnících, ani to, že by rodinní příslušníci záviseli na něm. Takové okolnosti, které nejsou nijak mimořádné, by nemohly být posouzeny jako podklad pro konstatování nepřiměřenosti dopadu do

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

soukromého a rodinného života. Žalovaný se zabýval i ekonomickými aspekty pobytu žalobce v ČR, kdy zjistil, že žalobce pracoval na základě zaměstnanecké karty jako montér suchých staveb, což není práce nijak vázaná na Českou republiku. Žalobce v řízení nevzněl žádné námitky ohledně jeho zdravotního stavu, kterými by se žalovaný mohl zabývat, s ohledem na vázanost ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. soud ani v tomto případě neprovedl dokazování osvědčením žalobcem o invaliditě (která dle tvrzení žalobce odpovídá I. stupni invalidity v České republice), potvrzením k protokolu o vyšetření lékařskou znaleckou komisí, ani výpisem ze zdravotní karty žalobce z ledna 2010 (která je navíc 14 let stará). K tomu soud nad rámec uvádí, že i přes tvrzené zdravotní postižení žalobce v České republice vykonával na základě zaměstnanecké karty profesi montéra suchých staveb, ostatně proti zrušení platnosti zaměstnanecké karty žalobce v daném řízení brojí. Z tvrzení žalobce pak nevyplývá, proč by stejnou nebo obdobnou práci nemohl vykonávat v jiném státě, kam se rozhodne odcestovat, popř. i na území Ukrajiny, kdy obecné tvrzení o válečném konfliktu samo o sobě možnost pracovního uplatnění žalobce v domovském státě nevylučuje; není zřejmé, proč by možnost výkonu této práce pro žalobce měla být vázána pouze na Českou republiku.

44. Lze shrnout, že v napadeném rozhodnutí je dostatečným způsobem zhodnoceno, že nepředstavuje nepřiměřený zásah do soukromého rodinného a života žalobce, soud se s hodnocením žalovaného ztotožňuje, i kdyby žalobce ve správním řízení uplatnil shora uvedené žalobní námitky, nemohlo by to být důvodem k odlišnému posouzení žalovaného.
45. Žalobce v žalobě nepřiměřenost rozhodnutí spojuje i s existencí válečného konfliktu na Ukrajině a tvrzenou nemožností řešit svůj pobytový status v ČR jiným způsobem.
46. Dle ust. § 46e odst. 2 zákona o pobytu cizinců *ministerstvo v rozhodnutí, kterým zruší platnost zaměstnanecké karty, stanoví lhůtu k vycestování z území a udělí cizinci výjezdní příkaz; cizinec je povinen ve stanovené lhůtě z území vycestovat.*
47. Z daného ustanovení § 46e odst. 2 zákona o pobytu cizinců plyne, že uložení povinnosti vycestovat ve stanovené lhůtě je obligatorní součástí rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty podle § 46e odst. 1 tohoto zákona. Za předpokladu naplnění zákonné podmínky uvedené v § 37 odst. 1 písm. a) zákona, tj. že cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu, nemají správní orgány možnost úvahy ohledně uložení povinnosti vycestovat ve stanovené lhůtě. Jak vyplývá z výše uvedeného, uvedená podmínka pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty byla v tomto případě splněna. Zároveň platí, že s uložením povinnosti vycestovat je podle § 46e odst. 2 zákona o pobytu cizinců spjata udělení výjezdního příkazu, který v souladu s § 17 písm. d) téhož zákona opravňuje cizince k pobytu na území po dobu jeho platnosti, nevznikne tak situace, kdy by žalobce pobýval na území ČR neoprávněně, čímž by byl vystaven riziku správního vyhoštění. Je přitom nutné rozlišovat uložení povinnosti vycestovat jako zákonný důsledek zrušení pobytového oprávnění od jejího nuceného výkonu.
48. Pokud jde o současný válečný konflikt probíhající na území Ukrajiny, je třeba konstatovat, že žalovaný se touto otázkou v napadeném rozhodnutí zabýval, když uvedl, že v dané věci nejde o uložení povinnosti vycestovat do země původu, ale jen o

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

povinnost vycestovat z území ČR, žalobce nemusí vycestovat pouze do domovského státu, rozhodnutí nestanovuje zákaz pobytu žalobce v ČR ani v EU, dále uvedl, že pokud by žalobce prokázal, že jeho vycestování je nemožné, může požádat o speciální pobytový status.

49. Je obecně známou skutečností, že na Ukrajině probíhá mezinárodní ozbrojený konflikt, přičemž dle současné judikatury správních soudů by nucené vycestování žalobce zpět na území Ukrajiny bylo nyní považováno za rozporné s čl. 3 Úmluvy. Jak je však již uvedeno výše, je třeba rozlišovat mezi uložením povinnosti vycestovat jako zákonného důsledku zrušení pobytového oprávnění od jejího nuceného výkonu. V posuzované věci má žalobce k dispozici určité právní prostředky, jak výkonu takové povinnosti po dobu trvání důvodů znemožňujících jeho vycestování zabránit. Jak žalovaný indikoval v napadeném rozhodnutí, nabízí se zde především možnost žádat o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, kdy po dobu platnosti víza ke strpění pobytu by nebylo možné povinnost vycestovat ve stanovené lhůtě uloženou rozhodnutím žalovaného vykonat. Po odpadnutí důvodu znemožňujícího vycestování a zrušení platnosti víza k dlouhodobému pobytu za účelem strpění lze postupovat analogicky podle úpravy správního vyhoštění (§ 120a odst. 5 zákona o pobytu cizinců), tj. vydat nové rozhodnutí podle § 101 správního řádu ve věci stanovení nové lhůty k vycestování.
50. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, dle kterého uložená povinnost vycestovat z území ČR sama o sobě není v rozporu se zákonem a závazkem non-refoulement, neboť žalobci se touto povinností neukládá povinnost navrátit se do země původu, nýbrž „jen“ vycestovat z území ČR. Dostát závazku non-refoulement lze přitom například i navrácením cizince do bezpečné třetí země. S takovou možností ostatně výslovně počítá úprava v ustanovení § 179 odst. 5 ve spojení s § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců v případech, kdy by jinak bylo vyloučeno užití důvodů znemožňujících vycestování v důsledku mimo jiné zvláště závažné trestné činnosti cizince (§ 179 odst. 3 téhož zákona) (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 18. 11. 2022, č. j. 3 Azs 235/2022-27).
51. Lze poukázat i na rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2022, čj. 7 Azs 269/2022-27, dle kterého *„ukončení pobytového oprávnění a stanovení lhůty k vycestování vede k tomu, že cizinci je stanovena určitá doba, po kterou je na daném území ‚tolerován‘ (obdobně působí i samotný výjezdní příkaz). Jakkoliv má vydání výjezdního příkazu (spojené se stanovením lhůty k vycestování – pozn. soudu) vést primárně k přípravě na vycestování cizince z území ČR, nemůže-li cizinec vycestovat, má právo v době platnosti výjezdního příkazu požádat o povolení k přechodnému pobytu, mj. o vízum za účelem strpění pobytu podle § 33 zákona o pobytu cizinců (vyjma důvodu podle § 33 odst. 1 písm. c/ téhož zákona).“*
52. Žalobce namítal, že je z možnosti získání alternativního pobytového oprávnění vyloučen, neboť nesplňuje podmínku trestní záchovalosti. Lze souhlasit se žalobcem, že podmínkou pro získání téměř všech oprávnění k pobytu je bezúhonnost resp. trestní záchovalost cizince (§ 174 zákona o pobytu cizinců). Ostatně, právě s ohledem na předchozí nezákonné jednání žalobce a jeho pravomocné odsouzení za úmyslnou trestnou činnost byla zrušena jeho zaměstnanecká karta a je tedy zřejmé, že skutečnost

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

jeho předchozího pravomocného odsouzení bude alespoň dočasně překážkou pro získání většiny oprávnění k pobytu.

53. Jak je však uvedeno výše, v případě žalobce s ohledem na probíhající ozbrojený konflikt na Ukrajině připadá v úvahu zejména udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, k tomu srov. též rozsudek NSS ze dne 24. 9. 2015 č.j. 6 Azs 163/2015-47, bod 24. Přestože dle ust. § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců ministerstvo neudělí dlouhodobé vízum cizinci, jestliže nesplňuje podmínku trestní zachovalosti, k neudělení víza dojde pouze za podmínky, že důsledky neudělení dlouhodobého víza budou přiměřené důvodu pro neudělení dlouhodobého víza; při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto neudělení do soukromého a rodinného života cizince. Soud má za to, že s ohledem na tuto formulaci správnímu orgánu nic nebrání v tom, aby při posuzování žádosti žalobce o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu zohlednil také probíhající ozbrojený konflikt na území Ukrajiny. Soudu však v nyní posuzované věci nepřísluší hodnotit, zda by v takovém řízení bylo nepřiměřené žalobci neudělit dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu na území. Je též třeba konstatovat, že dle současné správní praxe a judikatury v současné době nedochází k nuceným návratům občanů Ukrajiny do domovského státu z území ČR.
54. Lze tak shrnout, že rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty spojené se lhůtou k vycestování nevede přímo k nucenému vycestování žalobce z území ČR do domovského státu, není v rozporu se zásadou non-refoulement, přičemž žalobce má k dispozici právní prostředky způsobilé zajistit za určitých podmínek jeho setrvání na území ČR.
55. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. (výrok I.)
56. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly. (výrok II.)

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. ledna 2024

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.